

**ODVJETNIK
HRVOJE BIČANIĆ**

**47 300 OGULIN,
Ivana bana Mažuranića 7
Tel./fax. (047) 522-414**

**Uredovno vrijeme:
ponedjeljak – petak od 08 – 16 sati**

**ŽUPANIJSKOM SUDU
putem
OPĆINSKOG SUDA U
GOSPIĆU**

Pravna stvar:

TUŽITELJ: DRAGANA BOŽIĆ, OIB: 02210084410, Vatrogasna 4A, Otočac
zastupana po punomoćniku Hrvoju Bičaniću, odvjetniku iz Ogulina

TUŽENICI: 1. HER MAN ugostiteljstvo d.o.o., OIB: 09192663480, Kaniška ulica 13, Gospić,
2. MATE HERMAN, OIB: 48482284005, Kaniška ulica 13, Gospić

ŽALBA

- protiv rješenja Općinskog suda u Gospiću,
posl.br. P-121/2026, od 08. rujna 2026.g.

- putem e-komunikacije

I Rješenjem Općinskog suda u Gospiću, posl.br. P-121/2026, od 08. rujna 2026.g., odbijen je zahtjev za naknadu troškova tužiteljice od 15,46 eura koji predstavlja predujam trošak predujma za sudskog dostavljača.

II Protiv rješenja Općinskog suda u Gospiću, posl.br. P-121/2026, od 08. rujna 2026.g., tužiteljica u predviđenom roku podnosi žalbu iz razloga kako slijedi:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

III Pobijano rješenje nije pravilno i zakonito jer je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe članka 164. ZPP-a kada je zaključio da je tužiteljica zakasnila s predajom zahtjeva za naknadu troška u iznosu od 15,46 eura, koji predstavlja plaćeni predujam za trošak sudskog dostavljača.

Naime, iz samog obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je predmetni trošak nastao nakon donošenja presude poslovni broj P-121/2026-17 od 2. rujna 2026. godine. Tužiteljica stoga objektivno nije mogla navedeni trošak obuhvatiti ranijim zahtjevom za naknadu troškova postupka, jer u trenutku donošenja presude predmetni trošak još nije bio nastao, niti je tužiteljica mogla zahtijevati njegovu naknadu u konkretnom iznosu.

Odredbu članka 164. stavka 3. ZPP-a, prema kojoj je stranka u slučaju donošenja odluke bez prethodnog raspravljanja dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud

treba odlučiti, nije moguće tumačiti na način da je stranka dužna unaprijed zahtijevati naknadu troška koji u trenutku postavljanja zahtjeva još ne postoji. Takvo tumačenje dovelo bi do situacije u kojoj bi stranka morala zahtijevati naknadu troška prije nego što je isti uopće nastao, odnosno prije nego što je za njega izvršila plaćanje.

U konkretnom slučaju tužiteljica je postupila bez odgode nakon nastanka predmetnog troška te je dana 6. rujna 2026. godine podnijela zahtjev za naknadu iznosa od 15,46 eura. Dakle, nije riječ o situaciji u kojoj je tužiteljica propustila pravodobno zatražiti naknadu troška koji joj je bio poznat i koji je već postojao u trenutku kada je bila dužna postaviti zahtjev za naknadu troškova, već o naknadno nastalom trošku koji objektivno nije bilo moguće uključiti u raniji zahtjev.

Prvostupanjski sud pritom nije naveo konkretnu odredbu ZPP-a iz koje bi proizlazilo da stranka gubi pravo na naknadu troška koji je nastao nakon donošenja odluke o glavnoj stvari samo zbog toga što takav trošak nije mogla uključiti u raniji zahtjev za naknadu troškova. Naprotiv, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da sam sud smatra kako je zahtjev trebalo postaviti „odmah uz obavijest sudu da je predujam uplaćen“. Upravo navedeno potvrđuje da je zahtjev bilo moguće postaviti tek nakon što je predujam uplaćen, odnosno nakon što je predmetni trošak nastao. Tužiteljica je upravo tako i postupila te je svoj zahtjev podnijela 6. rujna 2026. godine, neposredno nakon nastanka predmetnog troška.

Nadalje, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da činjenica donošenja presude bez održavanja rasprave sama po sebi isključuje mogućnost naknadnog podnošenja zahtjeva za naknadu troška koji je nastao nakon donošenja presude. Odredba članka 164. stavka 8. ZPP-a uređuje posebne slučajeve u kojima se zahtjev za naknadu troškova može postaviti u roku od 15 dana, ali činjenica da presuda bez održavanja rasprave nije izrijeком navedena u toj odredbi ne znači da je stranka izgubila pravo na naknadu troška koji u trenutku donošenja presude objektivno nije postojao. U konkretnom slučaju pitanje nije u tome predstavlja li presuda bez održavanja rasprave iznimku iz članka 164. stavka 8. ZPP-a, već u tome kada je predmetni trošak nastao i kada ga je tužiteljica objektivno mogla zatražiti.

Prvostupanjski sud stoga je pogrešno primijenio članak 164. ZPP-a jer je navedenu odredbu protumačio na štetu tužiteljice, iako se od nje ne može zahtijevati da unaprijed postavi zahtjev za naknadu troška koji još nije nastao. Takvim tumačenjem tužiteljici bi se, iako je u cijelosti uspjela u sporu, uskratila naknada stvarno nastalog i opravdanog troška postupka, i to isključivo zbog okolnosti na koju nije mogla utjecati.

Posebno valja istaknuti da prvostupanjski sud nije potpuno utvrdio odlučne činjenice vezane uz trenutak nastanka predmetnog troška. Za pravilnu odluku bilo je potrebno utvrditi kada je određen predujam za sudskog dostavljača, kada je tužiteljica izvršila uplatu iznosa od 15,46 eura te kada je predmetni trošak stvarno nastao. Navedene činjenice od odlučnog su značaja za ocjenu pravodobnosti zahtjeva tužiteljice, jer o njima ovisi je li tužiteljica predmetni trošak uopće mogla uključiti u zahtjev za naknadu troškova prije donošenja presude od 2. rujna 2026. godine. Ako je, kako proizlazi iz spisa, predmetni predujam određen odnosno plaćen tek nakon donošenja presude, tada tužiteljica objektivno nije mogla taj trošak zatražiti u trenutku donošenja presude.

Tužiteljica je u cijelosti uspjela u predmetnom parničnom postupku, a predmetni iznos od 15,46 eura predstavlja stvarni izdatak povezan s vođenjem tog postupka. Nema opravdanja da tužiteljica sama snosi navedeni trošak samo zato što je isti nastao nakon donošenja odluke o glavnoj stvari, odnosno u trenutku kada više nije mogla postupiti na način kako prvostupanjski sud smatra da je trebala postupiti.

Prema tome, prvostupanjski sud je pogrešnom primjenom odredaba članka 164. ZPP-a pogrešno zaključio da je zahtjev tužiteljice za naknadu troška od 15,46 eura nepravodoban, dok istodobno nije potpuno utvrdio odlučne činjenice o trenutku nastanka predmetnog troška. Stoga je pobijano rješenje u pobijanom dijelu potrebno preinačiti na način da se tužiteljici prizna i dosudi trošak u iznosu od 15,46 eura na ime plaćenog predujma za trošak sudskog dostavljača, odnosno podredno pobijano rješenje u tom dijelu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

IV Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže da Županijski sud usvoji ovu žalbu, ukinе pobijano rješenje te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Tužiteljica, p.p.

U Ogulinu, dne. 17. rujna 2026. godine

TROŠKOVNIK

1. Sastav žalbe protiv rješenja

(Tar. br. 10/1 i 7/1 Tarife)

- 12,5 bodova x 2 + PDV.....31,25 eura

2. Sudska pristojba na žalbu i rješenje.....30,00 eura

Ukupno.....61,25 eura